

Tavşan ve Tilki Yavrusu

Jane MEADOW

Tavşan ve Tilki Yavrusu

Jane MEADOW

Büyülü ormanın derinliklerinde, mantarların minik fenerler gibi parladığı yerde, Pip adında küçük bir tavşan yaşırdı. Pip'in yumuşak, krem beyazı tüyleri, dik uzun kulakları ve boynuna düzgünce bağlanmış yosun yeşili bir atkısı vardı. Her sabah Pip kıvrımlı patika boyunca zıplar, her şeye merak duyardı. Orman sırlarla uğulduyordu ve Pip hepsini keşfetmek istiyordu.

Güneşli bir gün Pip, bir böğürtlen çalısına giden minik ayak izlerinden oluşan bir iz buldu. Çalının arkasında kıvılcılturuncu tüyleri ve kocaman kehribar gözleri olan bir tilki yavrusu duruyordu. Küçük kahverengi bir kemer çantası taşıyordu. 'Merhaba,' dedi Pip. 'Ben Pip.' Tilki yavrusu gözlerini kırıştırdı. 'Ben Fenn,' diye fısıldadı. 'Ama tilkilerle tavşanların arkadaş olmaması gerekir.'

Pip'in pembe burnu seğırdi. 'Bu eski bir kural,' dedi. 'Kim koymuş?' Fenn omuz silkti. Pip gülümsedi. 'Hadi bu böğürtlenleri paylaşalım da görelim.' Böylece birlikte oturup böğürtlenleri kemirdiler ve Fenn'in gür kuyruğu mutlulukla sallandı. Büyülü orman sanki nefesini tutmuş, yeni bir şeyin başlamasını izliyor gibiydi.

O günden sonra her gün Pip ile Fenn böğürtlen çalsının yanında buluştular. Ateş böceklerinin peşinden koştular, yosunlu oyukları keşfettiler ve komik hikâyeler anlattılar. Pip örgü çantasında dallar taşıyor, Fenn kemer çantasında sarmaşık ipi bulunduruyordu. 'İyi bir takımız,' dedi Fenn. Pip başını salladı. 'Arkadaşlar böyledir,' dedi ve ikisi de güldü.

Ama herkes bundan hoşlanmadı. Kırmızı ponponlu şapkasını takan ve minik bir sepet taşıyan Kirpi Bramble onları uyardı: 'Tavşanlarla tilkiler arkadaş olamaz! Her zaman böyle olmuştur.' Pip'in kulakları düştü. Fenn patilerine baktı. 'Onlara göstereceğiz,' diye fısıldadı Pip. 'Dostluk eski kurallardan güçlüdür.'

Bilge yaşı Baykuş, yüksek bir daldan izliyordu. Gri-kahverengi tüyleri esintiyle kabarıyor, yuvarlak gözlükleri parlıyordu. 'Orman uzun zamandır tavşanlarla tilkilerin düşman olduğuna inanıyor,' dedi. 'Ama belki orman yeni bir şey öğrenebilir.' Pip ile Fenn de öyle umuyordu. Buluşmayı sürdürdüler ve dostlukları sağlam bir sarmaşık gibi büyüdü.

Bir sabah büyüü ormanda yüksek bir ÇATIRT sesi yankılandı. Pip ile Fenn derenin kıyısına koştu. Ahşap köprü kırılmıştı! Büyük bir dal düşüp ortadaki tahtaları parçalamıştı. Artık kimse karşıya geçemiyordu. Kirpi Bramble geldi. 'Ah hayır!' diye bağırdı. 'Diğer tarafa nasıl geçeceğiz?'

'Onarabiliriz,' dedi Pip, yuvarlak koyu gözleri parlıyordu. Fenn başını salladı. 'Dallara ve sarmaşıklara ihtiyacımız olacak.' Pip çantasını kaptı. Fenn kemer çantasını açtı. 'İhtiyacımız olanları toplayalım,' dedi. Ormana doğru koştular; iş birliği korkutucu bir sorunu cesur bir plana dönüştürüyordu.

Pip taşınacak kadar küçük ama tutacak kadar sağlam düz dallar topladı. Fenn uzun, esnek sarmaşıklar buldu. 'Bunlar tahtaları birbirine bağlar,' dedi, kehribar gözleri parlayarak. Yan yana çalıştılar, dalları ve sarmaşıkları derenin yanındaki bir yığına bıraktılar. Büyülü orman hışırdadı, sanki iki arkadaşça cesaret fısıldıyordu.

Ana onarıcı Fenn'di, tıpkı Pip'in bildiği gibi. Uzun bacakları yükseklerle uzanmasını sağlıyor, akıllı patileri sarmaşıkları sıkıca örüyordu. Pip her dalı yerinde tutup hızlı minik parmaklarıyla düğümler atıyordu. 'Biraz daha sola!' diye seslendi. Fenn kıkırdadı. 'İyi bir patronsun,' dedi. Köprü şekillenmeye başladı.

Kirpi Bramble bir eğrelti otunun arkasından izliyordu. 'Gerçekten yapıyorlar,' diye fısıldadı. Yaşlı Baykuş alçak bir dala süzüldü. Gözlüklerini düzeltti. 'Bir tavşanla bir tilkinin böyle birlikte çalıştığını hiç görmemiştim,' dedi yumuşak bir sesle. Diğer hayvanlar yuvalarından ve çalılardan dışarı baktılar, önlerindeki iş birliğine şaşkın ve meraklıydılar.

Sonunda Fenn son düğümü attı. 'Bitti!' diye bağırdı. Pip köprüye zıpladı ve hafifçe sıçradı. Sağlam ve dengeli hissettiriyordu. 'Başardın!' diye sevindi. Fenn'in gür kuyruğu o kadar hızlı sallandı ki bulanıklaştı. 'Başardık,' diye düzeltti. 'Birlikte.' Köprü sapasağlam duruyordu; dostluk ve iş birliğiyle inşa edilmiş bir köprü.

Kirpi Bramble öne çıktı. 'İlk ben geçebilir miyim?' diye sordu, minik patileri titriyordu. Pip başını salladı. Bramble onarılmış köprüden hızla geçti, minik sepeti sallanıyordu. Karşı tarafa varınca dönüp sevinçle bağırdı. 'Yaşasın Pip ve Fenn!' diye haykırdı. Yaşlı Baykuş gülümsedi. 'Köprü herkes için güvenli,' diye duyurdu.

Yaşlı Baykuş mor şalını kabartıp kanatlarını kaldırdı. 'Kutlayalım!' diye seslendi. 'Bugün dostluğun eski beklentilere meydan okuyabileceğini öğrendik. Bir tavşanla bir tilki bize iş birliğinin birden çok şekilde köprü kurduğunu gösterdi.' Hayvanlar sevinçle bağırdı. Bramble kırmızı şapkasını çıkarıp havada salladı.

Bütün öğleden sonra hayvanlar köprüden güvenle geçti. Sincaplar meşe palamutları taşıdı, fareler böğürtlen getirdi, köstebekler parlak taşlar getirdi. Pip ile Fenn köprünün kenarında durup her birini karşıladı. 'Siz kahramanlarsınız!' dedi küçük bir fare. Pip başını salladı. 'Biz sadece arkadaşız,' dedi. Fenn başını salladı. 'Birlikte çalışan arkadaşlar,' diye ekledi, kehribar gözleri sıcacıktı.

Güneş batarken büyülü orman ateş böcekleriyle parıldadı. Pip ile Fenn onarılmış köprüde oturdu, kuyrukları birbirine değiyordu. 'İyi bir şey yaptık,' dedi Fenn. Pip gülümsedi. 'Ve iyi şeyler yapmaya devam edeceğiz,' diye yanıtladı. Yaşlı Baykuş yumuşakça öttü. 'Orman sizin dostluğunuzla daha zengin,' dedi. Ve o günden sonra kimse tavşanlarla tilkilerin arkadaş olamayacağını söylemedi.